

TOMPA
GÁBOR
hamlet homloka

TOMPA
GÁBOR
hamlet homloka

BOOKART
2024

Támogató a Romániai Magyar Demokrata Szövetség
és a Communitas Alapítvány

Szerkesztette Lövetei László

A borítót Részegh Botond tervezte

ISBN 978-606-8994-82-6

© Tompa Gábor, 2024

© Bookart, 2024

Tekla emlékére

Ante diem

„És lőn, hogy az Úristen előidézte,
hogy dühöngő szelek fújjanak
a vizek színén, a megígért föld felé...”
(Járediták, 5.12)

Ünnepélyes szónoklat

Egymást káromló testvérek!
Egyazon nemzet tagjai!
Ti vagytok mind a nép, a Nemzet,
kiket a női nemhez tartozó
anya – s nem génmutált turul vagy
pávián! – egy szerelmes pillanatban,
amit apává varázsolt bűnös férfival s
nem
gésebéstől származó hímtaggal
felszerelt, bölcsességét hurrogva
sirató bagollyal töltve nemzett,
gyalázzátok csak egymást bátran
tovább, hiszen az ördög úgyis mindent
felfal s elvisz,
elcsen,
magával ragad,
pokolra halmoz,
benyújtja s kifizeti a
számlát, megadja tartozását s eldönti
ki-ki hovatartozását, kajánul nézi s
élvezi, hogyan szivárog el a véretek e
kerge játszmán, egymás hegyén-
hátán, egymás hátát hegyezve, mint a
sátán, háttal a hullahegynek ki-ki a
saját képét legyezve – nem ízlik, lám, e
bűz annak sem, ki tisztátalan játékot

úz és sokallja ezt a nyolcmilliárdnyi
csőcseléket, s benne tizenötmillióan,
történelem Hádeszében edzett, de a
bukásból sosem okulva, saját húsát
féregként rágja egy önnön átkát
buzgón beváltó nemzet, mert
vértagadó most minden párt és érdek,
hol naponta parancsra tízezres
pusztulást mérnek, gnóm
maszkosok fényes nappal rohannak
gáz-karnevála, míg hamis
történetekkel mosnának vért s agyat
fillérékért eladott krónikások, s a sír
felett nincs férfimunka már, csak
acsarkodó, megvadult véredek,
koncra gyűlt martalócok, kik Isten
munkáját korcs poénra váltanák, mint
olcsó kabaréban a hatalom behunyt
fél szeme előtt cicázó nemtelen
pojácák! És ti, megvezetésből jelesre
vizsgázott, Tireziasz emlőit cafatokra
rágó hullabúzös hírcápák,
marcangoljátok Európa tomporát
tovább, áment úgysem mond senki
rátok,
s nem marad hátra már csak
egy öskönyvből örökölt, el nem kiáltott
néma
átok:

Megfigyelés-futamok

Hogy törtetnek a pennaforogatók!
Hogy zajlik az ájtatos lobbizás!
A jobbra-balra forgó nyelvezet
fényesre sikál sok száz ülepet,
s az extázisba hajló pávatánc
irodalmi banyákat búvöl el;
a díjkiosztó kulisszák mögött,
hol pedofil vérmedve dörmögött,
ország-megváltón, kenetteljesen
a jóság-persely csörren szertelen,
a szétosztott kegy kecskeszája csattog,
és beseper népszerűség-zsetont,
a nagy megmondók cinkelt kártyalappal
jósolnak fényes Raszputyin-jövőt,
s a Paternoster-klubok honbikái
most meddő dívák emlőit dagasztják,
hisz több forrásból fejnek lét-tejet,
s a megváltástól rettegnek csupán,
mert rájuk tör az unalmas öröklét,
a szürke semlegesség és a csend,
kihullanak jelenük Édenéből,
ahol, mint forró lekváron a légy,
szürcsölték énjük ragacsos levét.

Öltözői jegyzet a Divina Commediához

Jön az utolsó ítélet
s utána még egy,
füstbombák jelzik utadat,
hogymint el ne tévedj,

hogymint el ne bízzad önmagad,
s vigyázva lépkedj,
mert nem a feltámadás ez,
csupán a jéghegy,

csúcsába kapaszkodsz,
s alattad összeomlik,
kapkodod szédült fejed,
akár a zombik,

pokol és purgatórium
lelkedben egybeolvad,
az emberélet útjának javán
túl vagy, de hol vagy?

Messzebb az Édenektől,
s még messzebb otthonodtól,
idegen színterekben
végzet zenéje tombol,

üres nézőterekről
sandít feléd az ördög,
maszkos nézőseregnek
kell folyton megdögnöd,

s ha majd hideg deszkákon
fekszik örökre tested,
nem mentség, hogy a karzat
tetszését kerested!

Megfeleltetések

Lépten-nyomon követnek,
lépten-nyomon követlek.
Éjjel-nappal figyelnek,
éjjel-nappal figyellek.
Szép lassan letepernek,
szép lassan leteperlek.
Sorsomra ráfeszítnek.
Sorsodra ráfeszítlek.
Feladat vagyok nekik, feladat.
Feladat vagyok neked, feladat.
Amit végképp megoldanak.
Amit végképp megoldanak.

Lábjegyzet visszapillantó tükörre

ahol bezártak minden ajtót
betörtek minden ablakot
s egyetlen húron húzza Bartók
hogy a lélek is megfagy ott

ahol második ezredébe
lépett egy áldott s átkozott
történelem sorsverte népe
s egy marék port is áthozott

a mindenségből tört jelenbe
minden töretlen nemzedék
ahol rátörtek életedre
a bőrödért s a nyelvedért

milyen magyar szavakra hallgatsz
hazát teremtő Istenünk?
honnan ez a határtalan dac
amellyel büszkén elveszünk?

hiszen Te formáltál azokká
akik lennének de nem vagyunk
Te gyúrtál fortéllyal olyanná
hogy felfal önnön anyagunk

áraszd tehát a vesztesekre
áldásod mályvaszín borát
s tanítsd feltétlen szeretetre
azt ki emlékszik s megbocsát

Válság

Ne várj: az ihlet nem jön már soha,
mert mire megjönne a ronda állat,
etetni kell a macskát, unokákat,
és sárgállik a Múza fogsora,

a Mú-fogsor. A szó oly szapora,
mint békenyulak, hogyha nincs vadállat
a közelben és bátran navigálnak
a meg-nem-írt vers nyolcadik sora

és az első tercina közt, üres
ékezetek, vesszők vagy szemfüles
magán- és mássalhangzók, helyett,

hogy Isten irányítaná e sok
meg sem született, árva mondatot,
s így a szonett már bevégeztetett.

Verslabor

Ott volnék, ahol nem

Ott volnék, ahol nem,
egyebek mellett,
volt-kutyám, nincs-kutyám
ellett és el-lett.

Madarak mentén,
madarak jöttén
levegőzhetnék:
levegős nemlét.

Csak a nyelv őrzi azt,
ami hibátlan.
Koslatok jövőmben,
hibás hazámban.

Képeslap a Vajdaságból

szerbül a színház
a megfigyelés háza
pozorište
pazar lsten
vigyázzatok
a véletlenekre!

Nézőtéren

Minden igazgatói páholyban
recsegnek a székek.
Kértem az igazgatót, hogy
ültessen a földszintre.
Sikerült.
Előadás alatt az volt az érzésem,
hogy zavarom a színészek
játékát...
Recsegett a szék a fejemben.
Félreértelmezték Beckettet.
Van megváltás.
Lennie kell.
Nincs szünet.
Hazamegyünk.

Naplótöredék

Megfagyunk, csak hogy büntessük
az oroszokat.

*

A Román Kommunista Párt központi lapjának,
a Scânteiiának 1987. február 8-i számában ez ol-
vasható: „A termelés minél hatékonyabbá tétel-
e és az egész lakosság érdekében csökkenteni
kell a gázfogyasztást harminc-, a villamosener-
gia-fogyasztást pedig húsz százalékkal.”
Halálpontos számítás.

*

Fagyosszentek:
Szervác, Pongrác, Bonifác!
Sorakozó! Hátra arc! Előre in-dulj!
Fagypont alá süllyedj! Aztán elő a
jégvirág-periszkópokat! Legyetek éberek!
Az ellenség nem alszik.

*

Megvakulunk, csak hogy büntessük
az oroszokat.

*

Földműves,
kőműves,
rézműves,
aranyműves,
holdműves,
fényműves,
tűzműves,
hírműves.

*

Jó lenne hibernálni, aztán
kilépni a jégtáblákból rendre-szerre,
mikor odakint már minden elolvadt.
S újra eljő a jeges.
Mert béke van.
Hol is?